لماذا هذه هي أيام المهدي؟

ولې دا د امام مهدي د ظهور ورځې دي؟

Download from:aghalibrary.cm

ژباړونکی: أبو عمر محمد

لماذا هذه هي أيام المهدي؟

[ولې دا د امام مهدي د ظهور ورځې دي؟]

أبوعمرمحمد

Download from:aghalibrary.cm

١٤٤١هـ

رجاء

الحمدلله والصلاة والسلام على رسول الله و على آله وصحبه و من والاه

ثمّ أما بعد: دا چې مهدي –عليه السلام- راتلونکی دی او دهغې په راتګ سره به مسلمانانو هغه تللی عزت او مجد بېرته راګرځي، يوه اتفاقي مسئله ده چې ټول مسلمانان پرې موافق دي، خو دلته موږ دا موضوع د بحث لاندې نيولې چې؛ د مهدي –عليه السلام- ظهور به کله وي؟ آيا اوس هغه وخت دی چې دې ظهور وکړي او که نه؟ که دی نو د دې دپاره دلائل څه دي؟

دا او داسې نورو څه پوښتنو ته د ځواب موندلو دپاره دا مختصره رساله د (انصارالمهدي) د تحريک غړو له خوا ترتيب شوې، دا تحريک چې ګڼ کلونه وړاندې په يمن کې يې په فعاليت پيل کړی د مهدي د ظهور انتظار او هغې ته اعداد(تياری) کوي، او په دې لاره کې يې ډېر د پام وړ ګامونه پورته کړي چې کولی شو د ټولنيزو رسنيو لخوا هغې ته لاس رسی ومومو، خو دلته به په اختصار سره او د اشارې په حد کې پورته مسائل وڅېړل شي، دا به صرف د کار د پيل حيثيت ولري هغه چاته چې له دې مسئلې سره نوی مخامخ کيږي او دې کس ته لازمه ده ترڅو په مفصله توګه په دې موضوع کې تحقيق وکړي او ځان پرې پوه کړي.

تر خپل وسه پورې مو کوښښ کړی تر څو ترجمه کې آسانه او ساده الفاظ وکاروو خو بيا هم د اغلاق آثار پکې ليدل کيږي چې هغه به زموږ د انساني ضعف سبب وي، د امکان تر حده مو عبارت ترجمه کړی او کوم ځای کې چې د عين عبارت د ترجمې امکان نه وو د ژبې په قالب کې د راوستو د پاره مو يوڅه اندازه تصرفات کړي چې البته مفهوم مو همغه رسولی، بعضې کلمات چې بيان يې سخت وو او موضوع پورې يې مستقيم تړاو نه درلود دهغې ترجمه مو په يوساده عبارت سره کړې تر څو رساله راڅخه اوږده نشي.

د قوس -()- په مينځ کې مو د ضرورت په پام کې نيولو سره د الفاظو مترادفات، معترضه جملې او د بعضې مفاهيمو وضاحت ته ځای ورکړی، د احاديثو ترجمې ظاهري الفاظو ته په کتلو سره شوې او د کومې منبع څخه پکې کار ندی اخيستل شوی نو که کوم کمی زياتی پکې ليدل کيږي هيله ده هغه زموږ عجز وګڼی.

زموږ هدف ددې رسالې څخه صرف د دې موضوع رسول دي تر څو د لوستونکي سره په دې اړه سوچ پيدا شي او ورته متوجه شي، کوم واقعات چې داحاديثو څخه د اوسنی زمانې سره تطبيق شوي، اکثر قياسي او منطقي بنه لري او د تعديل او صرف نظر وړ دي، نو که همداسې وشول څنګه چې موږ ترې برداشت وکړ دا به د الله –سبحانه وتعالی- فضل وي، او که داسې ونه شول نو دا به زموږ انساني عجز او ناتواني وي.

إن نظن إلا ظنا و ما نحن بمستيقنين

إمام بخاري - رحمه الله- او نورو محدثينو روايت کړی چې نبي اکرم - صلی الله علیه وسلم- فرمایلي:

بعثت أنا والساعة كهاتين، و أشار بأصبعه السبابه والوسطى.

ترجمه: زما مبعوث کېدل او قیامت داسې دي لکه دا دوه، او په خپلو منځنۍ او مسواکۍ ګوتو سره یې اشاره وکړه.

حکیم الترمذي په خپل کتاب نوادر الاصول کې لیکي: حدثنا صالح بن محمد بن أبي محمد، حدثنا يعلى بن هلال عن ليث، عن مجاهد، عن أبي هريرة –رضي الله عنه- قال: **قال رسول الله -صلى الله عليه وسلم-: إنما الشفاعة يوم القيامة لمن عمل الكبائر من أمتي، ثم ماتوا عليها، وهم في الباب الأول من جهنم، لا تسود وجوههم ولا تزرق عيونهم، ولا يغلون بالأغلال، ولا يقرنون مع الشياطين، ولا يضربون بالمقامع، ولا يطرحون في الأدراك، منهم من يمكث فيها ساعة ثم يخرج، ومنهم من يمكث فيه يوما ثم يخرج، و منهم من يمكث فيها شهرا ثم يخرج، ومنهم من يمكث فيها سنة ثم يخرج، و أطولهم مكثا فيها مثل الدنيا منذ يوم خلقت إلى يوم أفنيت، وذلك سبعة آلاف سنة...** وذكر بقية الحديث

ترجمه: أبو هريره -رضي الله عنه- فرمایی چې رسول الله –صلی الله علیه وسلم- داسې وفرمایل: بېشکه چې زما شفاعت د قیامت په ورځ زما هغه امتیانو ته دی چې کبیره ګناهونه یې کړي او په همدې حال وفات شوي، دوئ د جهنم په اوله دروازه کې دي، نه یې مخونه توریږي او نه یې هم سترګې(د اور په سبب) شني کیږي، او نه په زنجیرونو سره وهل کیږي، نه شیطانانو سره نږدې پرېښودل کیږي، نه په وسپنیزو ګرزونو(ډنډو) وهل کیږي، نه په کندو(ژورو ځایونو) کې غورځول کیږي، د دوئ ځخه به ځه (خلک) داسې وي چې یو ساعت به جهنم کې پاته کیږي او بیا راوځي، ځه به داسې وي چې یوه ورځ پاته کیږي بیا راوځي، ځه پکې یو میاشت پاته کیږي بیا راوځي، ځه پکې یو کال پاته کېږي بیا راوځي، او ځه پکې تر ټولو اوږدې مودې ته پکې پاته کېږي(چې د هغې اندازه دومره ده) لکه د کومې ورځې څخه چې دنیا پیدا شوې او ترڅو چې فناه کیږي، او دا -۷۰۰۰- کاله دي... او د حدیث پاته برخه یې ذکر کړه.(الحدیث)

او ابن عساکر فرمایی: أخبرنا أبو سعيد أحمد بن محمد البغدادي، أخبرنا أبو سهل حميد بن أحمد بن عمر الصيرفي، أخبرنا أبو عمرو عبدالله بن محمد بن عبدالوهاب، أخبرنا أبو جعفر محمد بن شاذان بن سعدوية، أخبرنا أبو علي الحسن بن داود البلخي، حدثنا شقيق بن إبراهيم الزاهد، حدثنا أبو هاشم الأيلي عن

أنس بن مالك –رضي الله عنه- قال: **قال رسول الله -صلى الله عليه وسلم-: من قضى حاجة المسلم في الله، كتب الله له عمر الدنيا سبعة آلاف سنة، صيام نهاره و قيام ليله.**

ترجمه: نبي اكرم - صلى الله عليه وسلم - فرمايلي: چا چې ديو مسلمان حاجت د الله –سبحانه و تعالى- دپاره پوره كړ، الله –سبحانه و تعالى- به ورته د دنيا د عمر په اندازه د ورځې روژې او د شپې قيام (لمونځ او نور عبادات) وليكي، چې -۷۰۰۰- كاله دى(د دنيا عمر).

او ابن عدي –رحمه الله- فرمايي: حدثنا أبو إسحاق إبراهيم بن عبدالله البلخي، حدثنا أحمد بن محمد، حدثنا حمزة بن داود، حدثنا عمر بن يحيى، حدثنا العلاء بن زيد عن أنس -رضي الله عنه- قال: قال رسول الله –صلى الله عليه وسلم-:**"عمر الدنيا سبعة أيام من أيام الأخرة"** قال الله تعالى:**"و إنّ يوما عند ربك كألف سنة مما تعدون"**الآية

ترجمه: رسول الله - صلى الله عليه وسلم - فرمايلي: د دنيا عمر اوه(۷) ورځې دى د آخرت د ورځو څخه.(الحديث) او الله -سبحانه و تعالى- فرمايي:**و إنّ يوما عند ربک كألف سنة مما تعدون**.[1]

او طبراني –رحمه الله- په الكبير كې راوړي چې: ... عن الضحاك بن زمل الجهني قال: رأيت رؤيا فقصصتها على رسول الله –صلى الله عليه وسلم- فذكر الحديث وفيه: إذا أنا بك يا رسول الله على منبر فيه سبع درجات و أنت في أعلاها درجة، فقال –صلى الله عليه وسلم-:**"أما المنبر الذي رأيت فيه سبع درجات، و أنا في أعلاها درجة فالدنيا سبعة آلاف سنة، وأنا في آخرها ألفا"**.

ترجمه: له ضحاک بن زمل الجهني څخه روايت دى چې فرمايي: ما يو خوب وليد او هغه مې رسول الله –صلى الله عليه وسلم - ته بيان كړ، نو يوه خبره يې وكړه(ياده كړه) چې هغې كې دا ډول راغلي وو: لكه زه چې درسره يم(درته گورم، يا ستا په ځاى يم) اى د الله رسوله په داسې منبر ولاړ يې چې -۷- درجې لري او ته يې په اومه(آخري) درجه ولاړ يې، نو ويې فرمايل(رسول الله –صلى الله عليه وسلم-): هغه منبر چې -۷- درجې يې درلودلې او زه يې په اوومه(آخري) درجه كې ولاړ وم، نو هغه دنيا ده چې -۷۰۰۰- كاله عمر لري او زه يې په آخري زر كلونو كې يم.[2]

۱- [سورة الحج ۴۷]

۲- [دا حديث بيهقي په دلايلو كې تخريج كړى، او سهيلي په روض الانف كې راوړى او ويلي يې دي: دا حديث اګر كه د سند په اعتبار ضعيف دى خو په موقوف ډول له ابن عباس - ر- حخه روايت شوى د صحيح لارو(طريقو) څخه چې هغه ويلي: دنيا -۷۰۰۰- ورځې ده، هره ورځ يې زر

نو دا آثار پر دې باندې دلالت کوي چې د دنیا عمر -۷۰۰۰- کاله دی، او دا چې د الله رسول – صلی الله علیه وسلم - په آخري زر کلونو کې مبعوث شوی دی، او بل اړخ ته د رسول الله -صلی الله علیه وسلم- داسې کلکې او څرګندې ویناوې دي چې پورته ذکر شوي آثار تأییدوي او تینګار پرې کوي، او دا دلایل د دې مسئلې دپاره ډېر ناآشنا حجت او د رسول الله -صلی الله علیه وسلم- د نبوت نښې دي، ځکه د صحابه کرامو –رضي الله عنه- سره د ریاضیاتو علم نه وو بلکې هغوئ داسې ول لکه څنګه چې الله –سبحانه و تعالی- د هغوئ باره کې فرمایلي -أمیین- (نالوستي).

هوکې د بشریت لاربنود خپلو ملګرو لره دوه داسې بنسټونه(اساس، دلته ترې مراد په ګوتو سره اشاره کول دي) واضح کړې چې د دواړو د پیلېدو ځای یو دی او یو یې تر بل ۷/۶ په نسبت سره اوږد دی.[3]

رسول الله - صلی الله علیه وسلم- فرمایی: **"بعثت أنا والساعة كهاتين"** وأشار بأصبعه السبابة والوسطى.

ترجمه: زما مبعوث کېدل او قیامت داسې دي لکه دا دوه (او په خپلو منځنۍ او مسواکۍ ګوتو سره یې اشاره وکړه).

آیا مسواکۍ ګوته د منځنۍ په پرتله ۷/۶ په نسبت لنډه نده؟

بېشکه چې موږ ته یې -۱۴۰۰- کاله مخکې خبر راکړ او د دې مسئلې حاجت ته یې اشاره وکړه، او ددې امت خلکو(علماؤ) هغه رانقل کړي لکه څنګه چې د بشریت ستر ښوونکي (لاربنود) څخه موږ ته رارسېدلي، لیکن د هغه یاران پوه نشول مګر په دې چې د رسول الله -صلی الله علیه وسلم- په راتګ سره قیامت هم رانژدې شو ځکه د احصائیې او ریاضیاتو علم ورسره نه وو.

ګوندې الله -سبحانه و تعالی- په دې صحیح خبرې سره هغه ضعیفه خبره تأییدوله چې په آخره زمانه کې پرې دلالت کوي، داسې حال کې چې؛ امیران ظالمان دي، وزیران فاسقان دي، قضات خائنان دي، فقهاء (د دین پوهان) دروغجنان دي او همدوئ دي چې دا حقیقت پټوي.

په دې حدیث کې ځو معناوې مراد دي، له هغوئ څخه څه دا دي:

کاله ده، او رسول الله - ص- یې په آخر کې مبعوث شوی. او ابو جعفر الطبري دا اصل صحیح ګڼلی او ددې مټ یې په نورو آثارو سره کلک کړی] باقي د دوهمې شمیرې

۳- [فرضا منځنۍ ګوته په -۷- مساوي برخو ویشو بیا مسواکۍ ګوته ورسره پرتله کوو نو دا به ومومو چې منځنۍ ګوته د مسواکۍ ګوتې څخه د همغې اوو مساوي برخو یوه برخه کوچنۍ ده]

I. دا چې قیامت رانژدې دی

II. د دنیا عمر دومره باقي دی لکه څومره چې مسواکی ګوته له منځنی څخه شاته ده، چې اوومه حصه ده، او همداشان د رسول الله -صلی الله علیه وسلم- بعثت او د دنیا عمر له یوبل سره همدومره نږدېوالی لري.

نن موږ په کال -۱۴۴۱هـ- کې یو او د رسول الله –صلی الله علیه وسلم - د بعثت څخه -۱۴۵۳- کاله او شپږ میاشتې تیرې شوې دي(د بعثت له اول څخه) نو آیا الله -سبحانه و تعالی- دا امت -۴۵۳- کاله ځنډولی دی؟

ځواب: هو، رسول الله -صلی الله علیه وسلم- فرمایلي: **"إني لأرجو، ألا تعجز أمتي عند ربها أن يؤخرهم نصف يوم. قيل لسعد: وكم نصف ذلك اليوم؟ قال: خمسمائة سنة".**[4]

ترجمه: زه دا امید لرم چې زما امت به د نیمې ورځ په اندازه ځنډېدو څخه د الله -سبحانه و تعالی- په نزد عاجزه نشي، سعد(بن أبي وقاص) ته وویل شو: نیمه ورځ څومره ده؟ هغه وویل: -۵۰۰- کاله.

نو په دې حدیث سره موږ ته څرګندیږي چې د دنیا عمر له -۱۰۰۰- کلونو څخه اوړي اودا زیادت به له -۵۰۰- کلونو څخه دیر نه وي، په همدې سبب امام سیوطي –رحمه الله- په خپلې رسالې (الکشف عن مجاوزة هذه الامة الاف) کې یاده کړې چې وایی: **والذي دلت عليه الآثار أنّ عمر هذه الأمة يزيد على الالف سنة ولا تتجاوز الزيادة الخمس مائة سنة.**

ترجمه: او هغه څه چې آثار پرې دلالت کوي دا دي چې د دې امت عمر له -۱۰۰۰- کلونو څخه اوړي(زیاتیږي) او دازیادت به له -۵۰۰- کلونو څخه ډیر نه وي.

او داسې ښکاري چې آن د کمې پوهې والا خلک هم په دې پوهیږي چې موږ د دې امت د پای په باره کې غږیږو او دا هغه وخت دی چې یو ښایسته باد(شمال، هوا) به راشي او د هر هغه چا روح به ورسره قبض شي چې په زړه کې يې د زرې په اندازه ایمان وي، زموږ خبره د قیامت د راتلو په اړه نده چې د هغې په راتګ پوښتېدونکی له پوښتونکي څخه زیات نه پوهیږي(مالمسؤل بأعلم بها من السائل).

۴- [په صحیح ابو داود کې امام آلباني هم روایت راوړی او سعد بن ابي وقاص یې راوي دی]

ليکن کله چې دغه حديث (د مسواکۍ او منځنۍ ګوتې والا) ذکر کيږي چې يو تقريبي بيان دی او دا احاديث د دې څرګندونه کوي چې رسول الله -صلی الله عليه وسلم- په آخري زر کلونو کې مبعوث شوی دی نو په دې پوهېږو چې ددې امت پای به د دنيا به پای(آخر) سره وي، بغير د کوم معين وخت له ټاکلو څخه.

نو دا ډول حساب که وکړو چې؛ د امت عمر -۱۵۰۰- کاله دی او -۱۴۵۳- کاله تېر شوي دي نو موږ سره تقريبا -۴۷- کاله وخت باقي پاته دی، او دا مسئله د دې خبرې څرګندونکې (ښکارونکې) ده چې موږ په آخر الزمان کې ژوند کوو.

هوکې موږ په داسې يو وخت کې ژوند کوو چې: کار د هغه اهل ته نه سپارل کېږي، سلام په خاصو خلکو اچول کيږي، جوماتونه او د قرآن مصاحف ډير ښايسته شوي(ظاهرا)، قلم ظاهر شوی، بازارونه نژدې شوي، تجارت خور(نشر) شوی تر دې چې ښځه له خپل خاوند سره شريکه ده (تجارت کې)، مال فريمانه شوی، خپلوياني پريکړای شوي، بربنډې او بد لباسه ښځې راښکاره شوي، وينزې خپله باداره زيږولې، او داسې خلک راپيدا شوي چې په درو باندې خلک وهي، پښې لوڅې خلک او بزګروونکي(ګډوبزو والا) په بناء ګانو او آباديانو کې ديوبل سره مقابلې کوي، تهمتونه، زلزلې او فتنې ډيرې شوي، ټول ملکونه(د کفارو) په موږ داسې راټول شوي لکه خوړونکي چې د خوراک په لوښې راټوليږي، او کمعقله خلک خبرې کوي(دعوامو په امورو کې او دحکم په مسائلو کې)، فتنې ټولو کورونو ته د ننه شوي، د رسول الله -صلی الله عليه وسلم- اولاد شړل شوي تر دې چې اشراف(عزتمندان او مشران) په دې نه پوهيږي هغوئ اشراف دي، مکه د مال او نفقې څخه ډکه شوې، د رسول الله -صلی الله عليه وسلم- مسجد لکه سپين قصر داسې جوړ شوی، د مشرق څخه توری جنډې ښکاره شوي، ځمکه د ظلم او ځور څخه ډکه شوې... [5]

نو هغه څوک چې اوس هم شک لري چې موږ آخرالزمان کې يو د عقل څخه بې برخې دی.

اوس سوال دا دی: آيا داسې صحيح احاديث هم راغلي چې د امت (دژوند) مرحلې د هغې د عمر په اوږدو کې ذکر کړي او د هغې صفات او مرحلې يې بيان کړې وي؟ ښه...

امام احمد –رحمه الله- د حذيفة بن اليمان – رضي الله عنه- څخه روايت کوي چې رسول الله -صلی الله عليه وسلم- فرمايلي: **"تكون النبوة فيكم ماشاءالله أن تكون، ثم يرفعها إذا شاء أن يرفعها، ثم**

۵- [مراد دا چې د قيامت واړه علامات ټول ښکاره شوي]

تكون خلافة على منهاج النبوة، فتكون ماشاءالله أن تكون، ثم يرفعها إذا شاء الله أن يرفعها، ثم تكون ملكا عاضا، فيكون ماشاءالله أن يكون، ثم يرفعه إذا شاء الله أن يرفعه، ثم تكون ملكا جبريا، فتكون ماشاءالله أن تكون، ثم يرفعها إذا شاءالله أن يرفعها، ثم تكون خلافة على منهاج النبوة" ثم سكت

ترجمه: نبوت(پيغمبري) به په تاسو کې وي تر هغې چې الله -سبحانه و تعالی- غوښتي وي، بيا به يې اوچت کړي کله چې وغواړي، بيا به (په تاسو کې) د نبوت پر منهج خلافت وي ترڅو چې الله -سبحانه و تعالی- غوښتي وي، او بيا به يې اوچت کړي کله چې وغواړي، بيا به ملوکيت(پادشاهت، سلطنت، ميراثي حکومت) وي تر څو چې الله -سبحانه و تعالی- غوښتي وي، بيا به يې اوچت کړي کله چې وغواړي، بيا به جبري حکومت وي تر څو چې الله -سبحانه و تعالی- وغواړي، او چې کله يې وغواړي نو اوچت به يې کړي، بيا به خلافت وي پر منهج د نبوت، او بيا رسول الله -صلی الله عليه وسلم- غلی شو(سکوت يې وکړ).[6]

او د ابن عباس –رضي الله عنه- څخه روايت دی چې رسول الله -صلی الله عليه وسلم- فرمايلي:**"١- أول هذا الأمر نبوة و رحمة ٢- ثم تكون خلافة و رحمة ٣- ثم تكون ملكا و رحمة(إمارة و رحمة) ٤- ثم جبرية يتكادمون عليها تكادم الحمير. فعليكم بالجهاد و إن افضل جهادكم الرباط وإن أفضل رباطكم عسقلان".**

ترجمه: د دې امر اول د رحمت څخه ډک نبوت دی، بيا به د رحمت والا خلافت وي، بيا د رحمت والا ملوکيت(سلطنت) وي، بيا به جبري حکومت وي چې په هغې(قدرت، څوکۍ) به داسې خولې(منګولې) لګوي لکه د خرو(چارپايانو) په څېر(په شان)، نو دې وخت کې په تاسو جهاد لازم دی او بيشکه چې ستاسو بهترين جهاد رباط(سنګر، د اسپونو مجموعه) دی او بيشکه ستاسو د پاره تر ټولو غوره(ښه) رباط عسقلان دی.[7]

څوک چې دا ګمان لري چې موږ نن هم د خلافت راشده يا د عباسيانو، امويانو يا عثمانيانو د ملوکيت په دور کې يو چې په هغې کې رحمت دی لکه څنګه چې رسول الله -صلی الله عليه وسلم- موږ ته بيان کړی، نو موږ هغه ته نصيحت کوو چې خپل دا خوب او خيال دې په ښايسته او آرامه خوبځای کې پرېږدي(ويده دې وي د غفلت په خوب) لرې د هغه چا د لارې څخه د اسلام د دين نصرت او د خلافت د اقامت اراده لري.

۶- [دا حديث په سلسلة الصحيحة کې آلباني صحيح کړی]
۷- [امام آلباني په سلسلة الصحيحة کې راوړی]

ځکه نبي کريم -صلی الله عليه وسلم- صراحت راکړ چې په دې جبري مرحله کې به خلک په قدرت(څوکۍ) او دنيايي مطلبونو داسې خولې لګوي لکه د خرو(چارپايانو) په شان، نو د هغه -صلی الله عليه وسلم- لارښوونه(توجيه) څه وه؟ (په تاسو جهاد لازم دی...)، دا توجيه په دريو درجو کې ده:

١- د طلب جهاد ٢- د دفاع جهاد ٣- په غزه(عسقلان) کې جهاد

نو عقلمند انسان په دې شک نکوي چې په حديث کې ياده شوې د جبري حکم دوره همدا ده.

حقيقي سوال دا دی: چې آيا موږ د جبري حکم په اوله برخه کې يو، په منځنۍ برخه کې يو، او که په آخرنۍ برخه کې يو؟ آيا د رسول الله -صلی الله عليه وسلم- څخه داسې روايت او خبر راغلی چې د دې مرحلې وخت موږ ته وټاکي(معين کړي)؟

يو له هغو مسئلو چې عقلمند انسان يې په منلو کې شک نکوي هغه دا مسئله ده چې دا هغه مرحله ده چې ټول د ايمان والا انسانان (ولوکه ضعيف ايمان والا وي) د دې آرمان کوي چې خلافت راشده دې بيرته راوګرځي او دا ځکه چې په دې مرحله کې شيطان بيلا بيلې لارې پکې حاکمې دي، دهغې علوم د هغې ترلارې، د هغې مسلکونه په خلاف د تيرو مرحلو چې نبي اکرم -صلی الله عليه وسلم- په رحمت باندې توصيف کړې وې، او موږ ته يې دا مرحله څرګنده نکړه مګر د هغې د بدۍ په بيانولو سره(د خروپه شان به خولې لړوي).

په تيرو زمانو کې رحمت غالب وو نو ځکه د خلافت غوښتنه د عام امت نه وه، ليکن په دې مرحله کې داسې رحمت نشته چې عامو مسلمانانو ته دې ورسيږي بغير د خاصو څخه، نو د مسلمانانو ادنی طبقه(ټيټه طبقه په اعتبار د مال او قدرت) دا آرمان لري چې هغه رحمت دې راوګرځي چې په خلافت راشده او ملوکيت نظام کې و.

آيا د رسول الله -صلی الله عليه وسلم- څخه داسې روايت راغلی چې په هغې کې د آخرې زمانې د مسلمانانو د زړه حال بيان شوی وي؟

عن عبادة بن صامت –رضي الله عنه- قال: بينما نحن مع رسول الله - صلی الله عليه وسلم- وقوف إذا أقبل رجل فقال: **يا رسول الله ما مدة رجاء أمتك؟** قال: فسکت عنه الرسول - صلی الله عليه وسلم- حتی سأله ثلاث مرات ثم ولی الرجل فقال له رسول الله –صلی الله عليه وسلم- **:"لقد سألتني عن شيء ما**

سألني عنه أحد من امتي رجاء أمتي مائة سنة". قال: فقال: **يارسول الله -صلى الله عليه وسلم- فهل لتلك من إمارة أو آية أو علامة؟** قال: **"نعم القذف والخسف والرجف وإرسال الشياطين الملجمة عن الناس".**

ترجمه: له عباده بن صامت -رضي الله عنه- څخه داسې روايت دی: داسې حال کې چې موږ د رسول الله -صلى الله عليه وسلم- سره ولاړ و، نو يو سړی مخې ته راغی او ويې ويل: ستا د امت د طمعې(اميد) موده څومره ده؟ عباده وايي: نو رسول الله -صلى الله عليه وسلم- غلی پاته شو، تر دې چې درې واره يې وپوښتل، بيا سړی روان شو، نو رسول الله -صلى الله عليه وسلم- ورته وفرمايل: د داسې يوې مسئلې پوښتنه دې راڅخه وکړه چې زما هيڅ امتي زما څخه هغې باره کې سوال ندی کړی، زما د امت د اميد موده -۱۰۰- کاله ده. راوي وايي هغه سړي داسې وويل: ای د الله رسوله -صلى الله عليه وسلم- آيا دا موده کومه نښه لري؟ ويې فرمايل: هو، بې ځايه تهمت(چې عام شي)، په ځمکه کې ننوتل(خسف)، زلزلې، او کله چې انسانانو ته ترل شوي شيطانان ولېږل شي.[8]

نو د دې مرحلې عمر پوره سل کاله -۱۰۰- دی، نو دا هغه پېړۍ(قرن) دی چې په حديث کې ياده شوې او له نجد څخه به پيل کيږي؛ عن ابن عمر –رضي الله عنهما- أن النبي –صلى الله عليه وسلم- قال:**"اللهم بارك لنا في شامنا و يمننا. قالوا: وفي نجدنا؟ قال: اللهم بارك لنا في شامنا و يمننا. قالول: وفي نجدنا؟ قال: هناك الزلازل والفتن، وبها يطلع قرن الشيطان".**

ترجمه: له ابن عمر څخه روايت دی چې نبی اکرم -صلى الله عليه وسلم- وفرمايل: يا الله**!** موږ ته په شام کې برکت واچوې او په يمن کې، صحابه کرامو –رضي الله عنهم- وويل: اوپه نجد کې مو(برکت واچوې)؟ بيا رسول الله -صلى الله عليه وسلم- وفرمايل: يا الله زموږ په شام او په يمن کې برکت واچوه، هغوئ(اصحاب کرام) بيا وويل: او په نجد کې(برکت واچوه)؟ رسول الله -صلى الله عليه وسلم- وفرمايل: هلته زلزلې او فتنې دي(وي به) او هلته به د شيطان قرن(پيړی) راخيژي. [9]

۸- [حاکم په خپل مستدرک کې نقل کړی]

۹- [متفق عليه او لفظ د بخاري دی؛ بخاري -۱۰۳۷- مسلم -۲۹۰۵-]

په دې حدیث کې د شیطان د سلیزې د پیل ځای په ګوته شوی(معین شوی)، چې موږ ته یې خبر راکړ هغه نجد دی، یعني د دې مرحلې پیل له نجد څخه دی او د دې مرحلې تیاری مخکې شوی دی د فتنة السراء.[10]

په ودریدلو(پیلېدلو) سره چې لوړی(دود، ګرد) به یې د الشریف حسین[11] له پښو څخه خیژي (یعنې فتنه د به د دې سړي له خوا پیلیږي) وروسته د دې فتنې پیل د عربي لویې جګړې په نوم ونومول شوه، اودا په پټ(غیر محسوسه) ډول خپره(نشر) شوه چې ټولې د ننی پراخی ښکارندوینې(ظاهرې) او د خلکو ګڼې مجموعې(چې په حدیث کې لفظ د رمې ورته کارول شوی) چې موږ پکې ژوند کوو یې رامنځته کړې، تر دې چې دوئ(خلک) له دې فتنو او د (سایکس بیکو)[12] له لیکو څخه په خپلو وینو ملاتړ(حمایت) کوي او د دې(فتنې) دپاره وژل کېدل د وطن له پاره د شهادت ګڼي.

د دې مرحلې په لړ(جریان) کې امیران ډیر شول او امانت پالونکي کم شول، حاکمان خائنان دي، وخت د غولونکو ګرځېدلی چې خائن پکې امانتدار او امانتدار پکې خائن ګڼل کیږي(یا هم دا چې امین پکې خیانت کوي او خائن پکې امانت ساتي)، دروغجن رښتونی(صادق) ګڼل کېږي او رښتونی انسان دروغجن ګڼل کېږي، کمعقله انسانان خبرې کوي(د عوامو او د حکم په مسائلو کې)، دیو قوم زعامت د هغوئ ذلیل انسان کوي، او مشران یې فاسقان دي، او امانت یو غنیمت ګرځېدلی(په بې باکه ډول خیانت کیږي او خودل کیږي).

دا همغه مرحله ده چې؛ قاریان پکې ډیر شوي، عالمان پکې کم شوي، مفتي د سلطان(په خوښه) دی، او په دې وخت کې چې کوم فقهاء دي رسول الله -صلی الله علیه وسلم- موږ ته د دروغجنانو په صفت راپیژندلي، د منبر په سر خطیبان ډیر شول، د قرآن له مخې لوستونکي ډیر شول او (رښتیني)علماء کم شول.

دلته د قرآن د تجوید او خوش آوازۍ د سیالیو(مسابقو) اهتمام کیږي تر دې چې قرآن یې سندره او نغمه ګرځولې، او دهغې پوهه او په هغې کې تدبر او عمل یې له پامه غورځولی، له قرآن څخه یې صرف یو تاریخی اثر جوړ کړی پوښتنه یې صرف په (څوک غواړي ملیونر شي) خپرونه کې کېږي، د قرآن څخه د هغه د رسم(تصویر) پرته څه ندي پاته،چې یا د تبرک دپاره دم پرې اچول کیږي اویا هم د

۱۰- [د دې فتنې څخه مراد د دنیا فراخېدل دي په خلکو باندې، د مال زیاتوالی ډیر د راحتی اسباب...]
۱۱- [حسین بن علي الهاشمي د هاشمي عربو مشر او د مکې امیر و په کال -۱۹۰۸- کې بیا یې وروسته دعثماني خلافت پر ضد د امپراتورۍ او خلافت ادعا وکړه، بیا د -۱۹۱۶- څخه تر -۱۹۲۴- پورې د حجاز حاکم و]
۱۲- هغه پولې او لیکې چې د هغې په اساس ننني هیوادونه بیل شوي (سرحدات)

فرهنګي اثر په ځېر ګڼل کيږي، يا هم د فولکلوري ادبياتو په شان د تعزيې په محافلو کې(لکه فاتحه خواني) چې مړو ته وړاندې کيږي نه ژوندو ته اوړېدل کيږي، لکه د غربي کلتور په شان چې هغوئ په داسې محافلو کې کلاسيکه موسيقي او يو ډول خاص سورنی(پوکی) د جنازې او تعزيې وخت کې غږوي.

دا هغه مرحله ده چې ماشوم پکې ژر ځوانيږي، مشر پکې ژر زړيږي، زموږ نوي نسلونه د سيکولريزم تر سيوري لاندې را لوی شول، ماشومان د ساعت تيری او خوشحالۍ(موبايل، کمپيوټر، ټلويژن...) د اسبابو او بربنډو او بد لباسه ښځو له لوري تربيه کيږي، د ډېر لوی تعداد پيغلو تربيت د حجاب او حشمت(وقار، عفت) په کرکه کيږي او هغوئ حجاب او حشمت د شاته پاته کيدو(عدم تطور) رمز ګڼي همدارنګه د لوی تعداد ځوانانو تربيت د ګيرې، جهاد او شرعي حدودو څخه په کرکه کيږي؛ نو چې کله طبيعي عفت او فطرت لرې شي نو دوئ بيا هغې (شرعي حدود، حجاب، ګيرې...) ته د يوې فتنې، ياهم نوې منزوي پديدې په څير ګوري.

دا د يو مکمل مسلمان نسل د ژوند د تګلارې کوچنۍ بيلګې(مثالونه) دي چې د جبري حکومت او دسراء د فتنې تر سيوري لاندې د نجد څخه پيل شوې د شيطان سليزې پيلامې(نتيجې) دي، نجد د نبي - صلی الله عليه وسلم- په ارشاداتو کې ذکر شوی کله چې هغه -صلی الله عليه وسلم- د ختيځ(مشرق) لوري ته اشاره کوله او ويل يې (خبردار چې فتنه له دې ځای څخه ده)، او دنجد نوم به يې يادولو، نجد نن ورځ د **حجاز** په نوم يادېږي، او د اسلامي تاريخ په اوږدو کې په مکې او مدينې حکم(پادشاهي نده شوې، پلازمينه نده ګرځول شوی) مګر په دې مرحله کې، ځکه د سعودي د دريمې پادشاهی پلازمينه(عاصمة، پايتخت، مرکز) دی او همدا حکومت و چې(هغه د رحمت والا) عثماني خلافت يې له مينځه يوړ. که موږ د سعودي تاريخ ته نظر وکړو دا به ومومو(پيدا کړو) چې سعودي حکومت -١٩٢١م- کال چې له -١٣٤٠هـ- سره برابريږي نجد په مکمله توګه تر ولکې(تسلط) لاندې راوست، نو (د شيطان د پيړۍ) پيل په -١٩٢١م- کې و چې -١٠٠- کاله کيږي دوام لري.

نو آيا دا په دې معنی ده چې د دې(پيړۍ) پای به په -٢٠٢١م- يا - ١٤٤٠هـ- کې وي؟

تر دې مهاله موږ د جبري حکم د پای کال(نيټه) په تقريبي توګه لاسته راوړ، هغه جبري حکم چې ځمکه يې(د شيطان په قرن کې) د ظلم او ځور او دټولو شيطاني لارو په بدايولو(راښکارولو) سره ډکه کړه؛ نو لکه څنګه چې د دې مرحلې دپيل دپاره يو معين ځای ټاکل شوی و، داسې به د نبوت پر

منهج ولاړ خلافت لپاره يوځای وي چې له هغې ځايه به ځمکه له عدالت او انصاف څخه ډکه کړي لکه څنګه چې له ظلم او ځور څخه ډکه ده.

حاکم په خپل مستدرک کې له عبدالله بن مسعود –رضي الله عنه ـ څخه روايت کوي چې وايي: رسول الله -صلی الله عليه وسلم- موږ ته په داسې حال کې راغی چې خوښ و، او د خوشحالۍ اثر يې پر مخ څرګند و، نو چې موږ هره پوښتنه ترې کوله د هغې ځواب يې راکولو او يوکس به سوال نه و ختم کړی چې بل به پوښتنه وکړه(په متواتر ډول پوښتنې روانې وې) تر دې چې زموږ تر څنګ د بني هاشم د قبيلې د ځوانانو يوه ډله تيره شوه چې حسن او حسين -رضي الله عنهماـ پکې ول، نو چې کله(رسول الله –صلی الله عليه وسلم-) هغوئ وليدل پام يې ورواوړېد، او له سترګو څخه يې اوښکې روانې شوې، نو موږ ورته وويل: ای د الله رسوله -صلی الله عليه وسلم- موږ ستا په مخ کې داسې څه ګورو چې زموږ ندي خوښ(خفه ښکارې)، نو هغه -صلی الله عليه وسلم- وفرمايل: **إنّا أهل البيت اختار الله لنا الآخرة على الدّنيا، وأنه سيلقى أهل بيتي من بعدي تطريدا و تشريدا في البلاد، حتى ترتفع الرايات سود من المشرق فيسألون الحق فلا يعطونه، ثم يسألون الحق فلا يعطونه، ثم يسألون الحق فلا يعطونه، فيقاتلون فينصرون، فمن ادركه منكم أو من أعقابكم فليأت إمام إهل بيتي ولو حبوا على الثلج، فإنها رايات هدى يدفعونها إلى رجل من أهل بيتي يواطئ اسمه اسمي و اسم أبيه اسم أبي، فيملك الأرض فيملؤها قسطا وعدلا كما ملئت جورا و ظلما".**

ترجمه: زما اهل بيت(کور والا، بچيان) ته الله -سبحانه و تعالی- آخرت پر دنيا غوره کړی او بيشکه چې زما اهل بيت به زما څخه وروسته(په ځمکه کې) د شړل کيدو او پاشل کيدو سره مخ شي، تر دې چې له مشرق څخه به توري جنډې راپورته شي، دوئ به د حق(خلافت) غوښتنه وکړي نو وربه نکړل شي، بيا به يې غوښتنه وکړي نو وربه نکړل شي، بيا به يې غوښتنه وکړي نو وربه نکړل شي(درې ځل)، بيا به قتال(جګړه) وکړي نو(د الله له طرفه به) نصرت ورسره وشي(بريالي به شي)، نو چا چې له تاسو څخه او يا مو له اولادونو څخه دوئ وموندل(پيدا کړل) نو دوئ دې زما د اهل بيت امام ته راشي اګر که په واوره ښوييدلو سره(راتګ ته مجبورشي) ځکه دوئ به د هدايت جنډو والا وي چې خلافت به زما داهل بيت څخه يو سړي ته ورکوي، چې د هغې نوم به زما د نوم سره سمون خوري او د پلار نوم به يې زما د پلار نوم سره سمون خوري، نو په ځمکه به حاکم شي او عدالت او انصاف څخه به يې ډکه کړي لکه څنګه چې تر دې وړاندې له ظلم او ځور څخه ډکه وه.

نو هغه څوک چې ځمکه له ظلم او ځور وروسته له عدل او انصاف څخه ډکوي هغه مهدي –علیه السلام- د اهل بیت امام دی او د ختیځ څخه راغلي توري جنډې به د هغه سره بیعت وکړي.

آیا د هغې بیعت وخت ټاکل شوی؟ ډیر ښه...

هغه څه چې یو عقلمند انسان پکې شک نکوي داده چې؛ ځمکه نن د ظلم او ځور څخه ډکه شوې او دشرق څخه د تورو جنډو ښکاره کیدل د نبوت پر منهج د خلافت غوښتنه کوي، نو کوم دي هغه خبرونه(آثار) چې د هغې بیعت(د مهدي) موده ټاکي؟

په صحیح مسلم کې د أم سلمة –رضي الله عنها- نقل دي چې رسول الله -صلى الله علیه وسلم- فرمایلي: **"یعوذ عائذ بالبیت فیبعث إلیه بعث فإذا كانوا ببیداء من الأرض خسف بهم، فقلت: یارسول الله –صلى الله علیه وسلم- فكیف بمن كان كارها؟ قال: یخسف به معهم ولكنه یبعث یوم القیامة على نیته".**

ترجمه: یو پناه غوښتونکی به (دالله) کور ته پناه یوسي، نو هغې ته به لښکر ورواستول شي، نو چې کله دوئ په بیداء(د مدینې خوا ته منطقه) کې وي په دوئ به خسف وشي، نو ما(أم سلمة) ورته وویل: ای د الله رسوله -صلى الله علیه وسلم- نو دهغه چا باره کې څه وایې چې په جبر سره راوستل شوي(په دې لښکر کې)؟ ویې ویل: خسف به پرې کیږي د هغوئ سره، خو د قیامت په ورځ به د خپل نیت پر بنسټ حشر کیږي.

د نعیم بن حماد کتاب الفتن -۲۲۶- صفحه کې راغلي: تبیع داسې وویل: حدثنا الولید بن مسلم عن صدقة بن خالد عن عبدالرحمن بن حمید عن مجاهد عن تبیع قال: **"سیعوذ بمكة عائذ فیقتل، ثم یمكث الناس برهة من دهرهم، ثم یعوذ آخر، فإن أدركته فلا تغزونه فإنه جیش الخسف"** اسناده حسن

ترجمه: یو پناه غوښتونکی به مکې ته پناه یوسي او وبه وژل شي، بیا به خلک د خپل عمر یو برخه ژوند وکړي(یو څه زمانه به تیره شي)، بیا به بل پناه وړونکی پناه یوسي، که هغه دې ومونډ(پیدا کړ) نو ورسره جګړه مکوه ځکه دا(دهغه سره جګړه کونکی لښکر) به د خسف والا وي.[حسن اسناد]

د دې حدیث څخه دا جوته(ښکاره) شوه چې کوم لښکر د مهدي په لټه کې دي دا به د اول عائذ څخه وروسته راښکاره کیږي، دا په دې معنی چې دوهم عائذ به مهدي وي، او په دې هم پوه شو چې د دواړو عائذینو تر مینځ به د خلکو دعمر یوه حصه وي، نو هرچې اول عائذ دی هغه مو وپیژندلو او هغه (محمد

بن عبدالله القحطاني) د (جهيمان العتيبي) زوم دی، او د شيطان په قرن کې يې مکې ته پناه يوړه په کال -١۴٠٠هـ- کې.

په دې معنی چې د ربښتينی مهدي ظهور به د دې پيښې څخه يوه (برهه) وروسته کيږي، نو ستا په نظر سره دا يوه برهه به څومره موده وي؟

د برهې لفظ داسې بريښي لکه يوه گړی(يوه شيبه) او د تهامې(د عربي جزيرې د سمندرغاړې علاقې خلک) په نزد د سهار له خوا يو ساعت ته ويل کيږي، او داسې هم گڼل کيږي چې يوه اوږده موده دې چې انسان يې تيروي(ټول عمر يې يا نيم عمر يې)، نو يوه شيبه يا يوه گړئ څنگه کولی شي دومره اوږده موده واوسيږي؟ او آيا داسې ساعت شته چې د انسان د ژوند په برابر دې وي؟

کله چې موږ د خپل ورځني ساعتونو ته وگورو نو يوه ورځ مو -٢۴- ساعته ده(دنن لمر ختلو څخه تر سبا همدا وخت پورې)، د دې مجموعه د انسان دپاره يوه شپه ورځ برابروي.

مگر د الله -سبحانه و تعالی- په نزد يوه ورځ زموږ د -١٠٠٠- کلونو سره برابره ده، نو په دې حساب يو ساعت زموږ د پاره څومره موده کيږي؟ ځواب...

١٠٠٠/٢۴ = ۴١,۶۶ چې ۴١ کاله او اته مياشتې کيږي.

نو آيا کيدای شي چې دا يوه برهة چې يو ساعت بريښي دومره اندازې ته دې ورسيږي؟

غالب گمان دا دی چې د يوه برهة د الله -سبحانه و تعالی- په نزد يو ساعت دی چې د بنده دپاره له -۴١- کاله او اته مياشتو سره برابريږي، او دا وخت د اول عائذ څخه تير شوی، نو که چيرته دا عدد دقيق وي د مهدي –عليه السلام- بيعت به د -١۴۴١- کال رمضان سره وي.

آيا دا معقوله ده چې دا دې د شيطان د قرن پای وي؟

د شيطان د قرن پيل و: دوشنبه، لسم د محرم، -١٣۴٠هـ- کال؛ په دې ورځ د نجد(نننی رياض) په ټولو سيمو(منطقو) ولکه وشوه(سيطره حاصله شوه) چې د نجد څخه د شيطان د پيړئ د پيل ټکی و.

او په ميلادي تقويم سره د قرن الشيطان پيل په: کال -١٩٢١م- يوولسم د سپټمبر کې و او چې سل کاله ورسره جمع کړو نو پيړئ يې په -٢٠٢١م- کال، يولسم د سپټمبر پوره کيږي، او که دا د هجري سره تطبيق کړو نو حاصل يې -۴/٢/١۴۴٣- راوځي.

د دې ځای څخه موږ ته د مهدي د بيعت اعلی او ادنی حد د شيطان د پيړۍ په ختمېدو سره به هجري او ميلادي کلونو کې معلوم شو او نتيجه يې داده [۱۰/۱/۱۴۴۱ - ۴/۲/۱۴۴۳] .

او د برهې والا حديث ديته اشاره کوي چې بيعت به -۱۴۴۱هـ- کال په رمضان کې کيږي، نو آيا دا صرف يو تصادف دی؟![13] که له بل اړخه وګورو نو د امت د عمر په حساب معلومولو سره دې پايلې ته ورسېدلو چې -۴۷- کاله عمر يې پاته دی.

له ابو هريرة –رضي الله عنه- څخه روايت دی چې رسول الله -صلی الله عليه وسلم- وفرمايل:**"الأنبياء إخوة لعلّات أمهاتهم شتّى، ودينهم واحد، وإني أول الناس بعيسى بن مريم –عليهما السلام- لأنه لم يكن بيني و بينه نبيّ، وإنه نازلٌ، فإذا رأيتموه فأعرفوه: رجل مربوع إلى الحمرة والبياض، عليه ثوبان ممصران، كأن راسه يقطر، وإن يصبه بللٌ، فيدق الصليب، و يقتل الخنزير، ويضع الجزية، ويدعوالناس إلى الإسلام، فيهلك الله في زمانه المِلل كلها، إلا الإسلام، و يهلك الله في زمانه المسيح الدجال، ثم تقع الأمنة على الأرض حتى ترتع الأسود مع الإبل، والنمار مع البقر، والذئاب مع الغنم، ويلعب الصبيان بالحيات، لا تضرّهم، فيمكث أربعين سنة، ثم يتوفى، ويصلي عليه المسلمون".**

ترجمه: پيغمبران علاتي(د يو پلار او بيلو ميندو څخه) ورونه دي، ميندې يې بيلې(جلا) دي، او دين يې يو دی، او زه تر ټولو(انبياو) په عيسى بن مريم –عليهما السلام- باندې اولويت لرم(نږدې يم)، ځکه چې زما او د هغې تر مينځ هيڅ نبي نه و، هغه رانازليدونکی دی، نو چې کله مو وليد ويی پيژنئ، چهارندام(مناسب اندام والا) سور سپين سړی، دوه سور رنګ ته ورته(مايله) جامې به يې پر ځان وي، داسې ښکاري لکه له ويښتو يې چې اوبه څاڅي، د سفر(دستړيا، ګرد) اثر به پرې نوي، صليب به مات کړي، خنځير به قتل کړي، په کفارو به جزيه کيدي، خلک به اسلام ته دعوت کوي، الله -سبحانه و تعالی- به ټول ملتونه(دينونه) هلاک کړي سوا د اسلام څخه، او الله -سبحانه و تعالی- به د هغه په وخت کې دجال هلاک کړي، بيا به په ځمکه کې امن خپور شي، تردې چې زمري او اوښان به يوځای څريږي، پړانګ او غوايي به له يوبل سره څريږي، او ليوه له رمې سره، ماشومان به د مارانو سره لوبې کوي او

۱۲- [د ليکونکي د ګمان مطابق البته داسې آثار شته چې د بيعت موده ۱۰ د محرم ښايي، خو رمضان به د بيعت د تياري لپاره يوه پيلامه وي، ځکه هلته به مهم واقعات کيږي لکه د هدې او صيحې احاديث چې ورته اشاره کوي]

ضرر به ورته نه رسوي، (عيسى –عليه السلام-) به -۴۰- كال پاته كيږي، بيا به وفات شي، او مسلمانان به پرې د جنازې لمونځ ادا كړي.[14]

پورته حديث پر دې دلالت كوي چې عيسى –عليه السلام- به د ځمكې په سر -۴۰- كاله پاته كيږي.

او رسول الله -صلى الله عليه وسلم- فرمايلي: **أبشركم بالمهدي يبعث في أمتي على اختلاف من الناس والزلازل، فيملأ الأرض قسطا وعدلا كما ملئت جورا او ظلما، يرضى عنه ساكن السماء وساكن الأرض، يقسم المال صحاحاً، فقال له رجل: ما صحاحاً؟ قال: بالسوية بين الناس، قال: ويملأ قلوب أمة محمد –صلى الله عليه وسلم- غنا و يسعهم عدله، حتى يأمر منادياً فينادي فيقول: من له في المال حاجة؟ فما يقوم من الناس إلا رجل واحد، فيقول: أنا. فيقول: ائت الخازن. فقيل له: أن المهدي يأمرك أن تعطيني مالاً، فيقول له: احث حتى إذا جعله في حجره وأبرزه ندم، فيقول: كنت أجشع امة محمد نفساً أو عجز عني ماوسعهم. قال: فيرده فلا يقبل منه. فيقال له: إنا لا نأخذ شيئاً أعطيناه، فيكون كذلك سبع سنين، أو ثمانٍ سنين، أو تسع سنين ثم لا خير في العيش بعده أو قال: لا خير في الحياة بعده".**

ترجمه: تاسو ته د مهدي(د راتګ) زيرى دركوم، زما په امت ګمارل كيږي (په داسې حال كې چې) اختلافات او زلزلې به وي، نو ځمكه به له عدل او انصاف څخه ډكه كړي لكه څنګه چې له ظلم او ځور څخه ډكه وه، د هغې څخه به دځمكې او آسمان اوسيدونكي راضي وي، مال به په صحاح توګه ويشي، چا وپوښتل: چې له(صحاح) څخه څه مراد دى؟ ويې ويل: په برابرۍ سره په خلكو كې (ويشل)، ويې ويل: او الله -سبحانه و تعالى- به د محمد -صلى الله عليه وسلم- د امتيانو زړونه د غنا څخه ډک كړي(زړونه به يې ماړه كړي)، او د هغه(مهدي) عدل به په دوئ پراخي راولي تر دې چې يو آواز كوونكي ته به امر وكړي، نو هغه به آواز وكړي: څوک مال ته ضرورت لري؟ نو د خلكو څخه به هيڅ څوک و نه دريږي مګر يو سړى! او وبه وايي: زه(مال ته ضرورت لرم)، نو(آوازكوونكى) به ووايي: ورشه خزانه دار ته(د خزانې ساتونكي ته)، نو دې خزانه دار ته به وويلى شي: مهدي تاته امر كړى چې ماته مال راكړې، نو (خزانه دار) به ورته ووايي: واخله، تر دې چې خپله غيږ به ترې ډكه كړي او پښيمانه به شي، نو وبه وايى(دا مال اخيستونكى): زه د محمد -صلى الله عليه وسلم- په امت كې تر ټولو حريص يم! او د دوئ د پراخئ څخه زه بې برخي شوى يم(عاجزه شوى يم)، (رسول الله -صلى الله عليه وسلم- د حديث په ادامه كې) وفرمايل: مال به بيرته (خزانې ته) وروګرځوي، نو ورڅخه اخيستل كيږي

۱۳- [بخاري -۳۴۴۳-، ابوداود -۴۳۲۴-، احمد -۹۲۷۰- او لفظ د امام احمد د مسند دى]

به نه، او ورته وبه ويلى شي: موږ ورکړى شى بيرته نه اخلو، نو همدا شان(حالات او فراخي) به وي -٧- کاله يا -٨- کاله ياهم -٩- کاله، بيا د هغه څخه وروسته ژوند کې هيڅ خير نشته. 15

نو دا حديث د مهدي د پاته کيدو په موده دلالت کوي چې -٧،٨، يا ٩- کاله به وي.

لکه څنګه چې پوه شو د عيسى –عليه السلام- د پاته کيدو موده -٤٠- کاله ده او دا چې د مهدي د پاته کيدو کمه موده -٧- کاله ده نو مجموعه يې -٤٧- کاله شو، او دا همهغه د امت پاته عمر دى [١٥٠٠ – ١٤٥٣ = ٤٧] يعنې د مهدي ظهور ته ډير وخت ندى پاته، نو آيا دا ټول يو تصادف دى؟!

آيا دا يو تصادف دى چې په همدې وخت کې يو تحريک په نوم د (انصار المهدي) راښکاره کيږي؟ د سپينو جامو والا او تورو خوليو والا چې په هغې باندې د لوى امام (محمد–صلى الله عليه وسلم-) مهر دى، او د اهل بيت طرف ته دعوت ورکوي د مهدي –عليه السلام- د بيعت دپاره، لکه څنګه چې په آثارو کې يې ذکر شوى.

إن في ذلك لآية لقوم يتفكرون

Download from:aghalibrary.cm

١٤- [مسند احمد -٣جلد،٣٧صفحه،١١٣٤٤ نمبرحديث- حسن سند سره د ابو سعيد په روايت]